

SPEJDERNES MAGASIN

45. årgang

nr. 1. januar 1961

Gamle Ørn fortæller om patruljens museum

Her er ideer at hente til patruljearbejdet

Enhver ordentlig patrulje må have sit museum, det siger sig selv. Et museum i spejderkunds-kab. Hvordan nu lave et sådant museum, og hvad skal der være i det? Jo, nu er det jo sådan, at i enhver patrulje har de forskellige folk hver sit job, hver sit speciale. Det ligger da lige for, at han laver en lille udstilling af, hvad han formår på sit område. Patruljens pionereksperter laver en fin knobtavle — eller bedre flere — nemlig en med knobene til rekrutprøven, en med dem til 2. kl. prøven etc. En særlig tavle, som viser forskellige stadier i en splejsnings tilblivelse, takling, besnøringer såsom kryds-, vinkel- og andre besnøringer. Han laver en lille samling af modeller af broer af forskellige typer og af signaltårne, tømmerflåder, rebstiger og lignende. Den snedige patruljefører nøjes ikke med at bruge gamle, erfarne rotter i patruljen til at samle materialer til museet. Nej, her er en glimrende lejlighed til at få en ny ekspert udklækket. Hvad skulle der være i vejen for at pudse en ny rekrut på at lære alt om gips-spør f. eks.? I véd jo nok, at en spejder er en, der véd noget om alt, og alt om noget. Mens vi er ved gipsspor, så kan jeg give jer et godt tips til en udstilling. Den første afstøbning er jo »negative« ligesom filmen til et fotografiapparat. Derfor sliber man den lidt af og smør-

rer den over med vaseline og laver et nyt aftryk i våd gips med negativen. Vaseline er nødvendig for, at negativen ikke skal hænge i »positiven«. Positiven er mægtelig til det aftryk, som dyret i sin tid lavede. Skal troppen f. eks. nu lave en of-fentlig udstilling, så lav en stor, flad trækasse om til et stykke jord-bund, plant nogle buske, græstotter o. s. v. og farv disse positiver, så de falder sammen med jordbunden, og anbring de forskellige spor rundt om og camoufler dem. Sæt så store pile ved med forklarende tekst, og udstillingen »Hvad skovbunden fortæller« er færdig. Lad os se lidt på andre samlinger. Der kan nævnes i flæng: sten, mineraler, dolke, sneglehuse, træsorter, signaturtavler, barkstykker, pressede blade, patruljens barkstykker, spor af forskellige bil- og cykledæksfabrika-ter, souvenirs fra patruljens lejre og ture og så videre i en uendelig-hed.

Det er ingen nytte til at samle på et eller andet, hvis man ikke kan få glæde af det. Er I en ung pa-trulje, så begynd med at lave sam-linger, som angår ting, som I oftest får brug for som spejdere: knob, pressede blade, signaturer el. lign. Senere, når I bliver mere drevne, kan I gå over til at lave museum med sværere og sjældnere ting. Men ikke blot til instruktionerne kan patruljemuseet bruges. Har I

fået stablet et virkeligt interessant museum på benene, så lad foræl-drene komme med til et patrulje-møde, betale 50 øre i entré og be-skue herligheden. Det giver vel al-tid nogle kroner i den slunkne kasse. Og når I har lavet en rigtig flot samling, hvor hver mand har bidraget sit og lagt et stort arbejde deri, så skriv til gamle Ørn. Det vil glæde ham at se det.

Jeg har talt.

Gamle Ørn.

GODT NYTÅR!

ønskes alle læsere af Spej-
dernes Magasin.

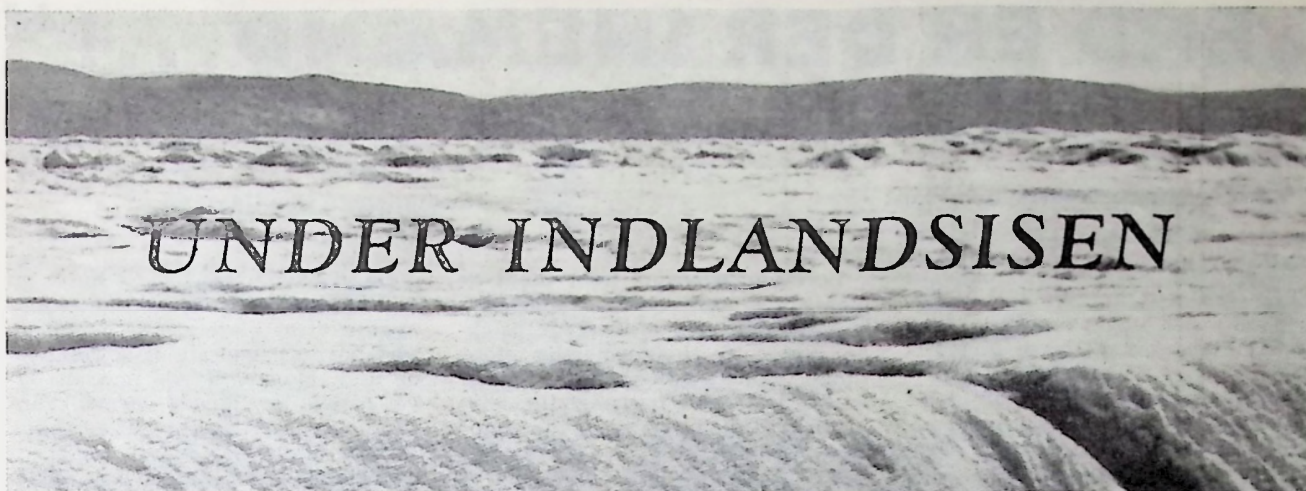
Vi takker samtidig alle,
der i årets løb har skrevet
til os, og håber, at mange
vil lade høre fra sig i 1961.

I dette nummer:

Forsidebilledet er fotograferet af TF Henning Birch Jensen, Struer Irop.

Gamle Ørn fortæller om patruljens museum	2	Lav et par snesko	11
Brev fra indlandsisen	3	Ørne-patruljens dagbog	12
End er der snemænd	4	Farve-tips	12
Igloo-bygning	5	Knob-konkurrence	13
Dalen, fortælling	6	Den lyse side	13
Boghyliden	7	Junglenyt	14
Morse-signaler	8	Eventyret om hvordan haren mistede sin hale	15
Spejderhumor	9	Bastarbejde	16
Gode råd om is og isulykker	10	Spejder-Tidende	17

Første beretning fra Søren Gregersen

Camp Century på Grønlands indlandsis, den 7-11-1960.

Ja, nu sidder jeg her i Camp Century en aften omgivet af amerikanere med ca. 225 km til nærmeste dansker i Thule. Det lyder måske kedeligt, men jeg har altid ønsket at lære engelsk til bunds, og det gør jeg her, ganske vist blandet op med amerikanske eder.

En aften uden andre muligheder end læsning, brevskrivning, kortspil, billardspil og 5 af ugens aftener biograf. Jeg siger ikke dette for at beklage, at jeg kom afsted, for jeg har det herligt. Det bskriver blot stedet ganske godt. Vi lever ikke i snehytter, hvor vi altid ville være optaget af vejret, der er mere eller mindre koldt, men altid koldt, og for det meste med en bidende vind, så man er nødt til at være pakket fuldstændig ind i tykt tøj, når man går ud.

Vi lever gravet ned i tunneler 1—3 meter under sneens overflade og behøver for så vidt ikke at gå op, hvis vi ikke deltog i videnskabeligt arbejde »topside«, d.v.s. udendørs. Vi arbejder som landmålere, blot i sne i stedet for de hjemlige marker. Men dette arbejde vil vi kun fortsætte en uge. Derefter skal vi til i 14 dage at være med i et projekt, hvor man med thermobor borer dybt ned i isen for at undersøge dens alder, og hele december måned skal

vi arbejde ved atomreaktoren. Og der er mange flere projekter, vi skal arbejde med, inden vi kommer hjem midt i april måned.

Jeg har skrevet vi og ikke jeg, fordi jeg, lige siden jeg som en start på denne oplevelse kom til Washington, har fulgtes med den amerikanske spejder Kent Goering, der samtidig blev inviteret efter en mægtig udvælgelse over hele Amerika. Ja, Washington. I den amerikanske hærstilbud var inkluderet et møde med adskillige honoratiories og fotografer i Washington og det nærliggende militære Fort Belvoir i staten Virginia, hvorunder Camp Century hører. Jeg fløj altså med SAS til New York og videre uden at se byen med Amerikas »National Airlines« til Washington, hvor jeg mødte Kent. Her blev vi i 2½ dag. Den første dag blev vi informeret om, hvad vi ville finde i Camp Century samt spiste til aften hos Century's kommanderende officer fra 1. december, kaptajn Cahill.

Den anden dag var vi på sight-seeing-tur i Washington sammen med to Washington-spejdere, der var blevet udvalgt til at vise os byen og derfor blev fotograferet sammen med os og spiste sammen med os, frokost i den danske ambassade og til aften hos en generalmajor Hammar, for tiden øverstkommanderende for den amerikan-

ske hærstilbud, hvorunder Camp Century hører. Denne dag nåede vi lige at se Washingtons vigtigste seværdigheder: Kongresbygningen (Capitol), Lincoln Memorial og Washington Memorial (et tårn, hvor jeg ønskede, vi skulle gå op ad trapperne, hvorfor de andre fulgte pustende efter), Arlington krigskirkegård med Den ukendte soldats Grav og Det Hvide Hus. Amerikansk og turist-tempo. Den sidste dag pakke vi og var inviteret i kirke, hvorfor en af hærens præster optrådte som vores vært denne dag.

Fra Washington fløj vi til McGuire, en militær lufthavn i New Jersey, og derfra til Thule, hvor vi blev hentet i bil og kørt til amerikanernes lejr kort derfra, Camp Tuto. Der gik vi i 5 dage og spillede officerer i den amerikanske hær, idet vi kun omgikkes officerer, mens vi ventede på flyvevej til turen til Camp Century. Det blev i stedet snestorm, og da denne havde lagt sig, blev vi med »pole-cats«, små weaseldrevne køretøjer, kørt de ca. 225 km over isen på 20 timer, en oplevelse selv om turen ikke var videre behagelig. Og nu sidder jeg her i Camp Century og glæder mig over, at Svend Ranvig, min tropsfører i Asser Riigs trop i Sorø, fik den idé at ringe netop til mig.

Med spejderhilsen.
Søren.

„END ER DER SNEMÆND...!“

En morsom beretning om IGLOO-bygning

Tekst: Anders Høeg Post

Illustrationer: Ole Høeg Post

En søndag formiddag drog seks morgenfriske gutter fra 1. Lillerød trop ud i den noget sjappede danske »vinter« for at bygge et grønlandsk snehus en såkaldt IGLOO.

Med stor iver og under udfoldelse af mange ellers godt skjulte kræfter begyndte vi at rulle store snekugler, som skulle skæres ud til firkantede blokke. Jan og Poul fremtryllede imens et buldrende, bragende bål, hvorover vi senere skulle bage vort brød. Poul havde medbragt en umådelig sej og klæbrig substans, der nærmest mindede om flydende gummi, men som han mildt overbærende forklarede, at det var skam dej, — så kunne vi jo tro det eller lade være.

Det gav varme at rulle snekugler.

Ole blev udnævnt til bygmester. Dette ærefulde hverv bestod i, at han skulle stå inde i midten af huset og mure sig selv inde.

Beretningerne om, hvor langt de gamle ægyptere slæbte tunge sten til pyramiderne, imponerede os ikke mere. Vi slæbte nemlig store, tunge, våde sneblokke til fra nær og fjern ad våde og sneglatte, selvtrampede stier, og vi havde ingen slaver til det.

Ostosav-metoden med reb.

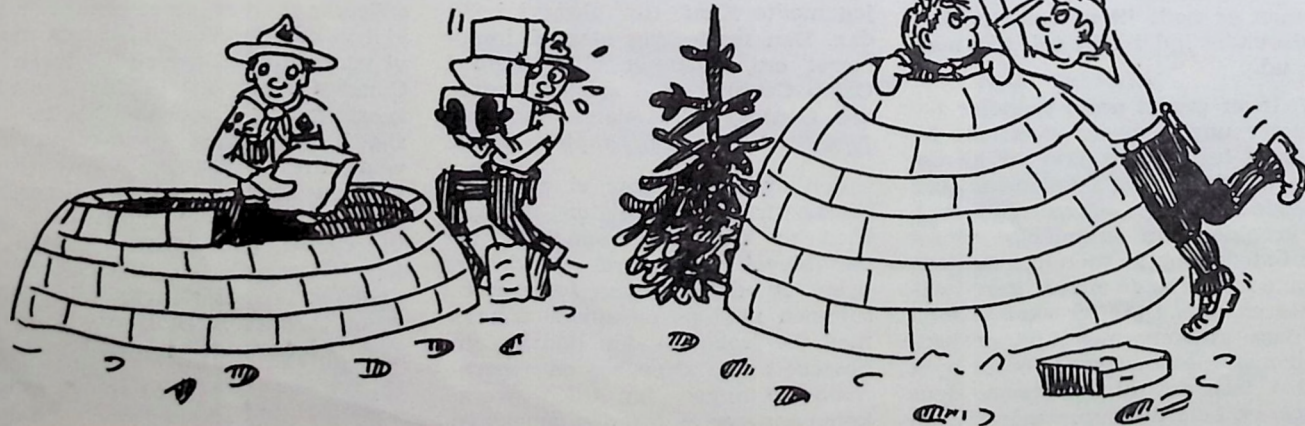
Per Olof fandt i sin genialitet (måske inspireret af »Good bye, Jimmy, Good bye —«, som han ustandselig og til vor store fryd og gammen maltrakterede vore øren med) på at skære blokke over efter ostesav-metoden: En mand stod på hver side af sneklumpen og savede som med en almindelig sav med et stykke reb klodsen over på kryds og tværs på ganske kort tid. — Tænk hvad det ville have betydet for kulturen på Grønland, om man havde kendt denne epokegørende opfindelse der!

Da vi havde fået bygget huset op i en højde af lidt over en meter, begyndte vi at blive sultne. Brødene, som havde passet sig selv, var netop klar. Mogens havde imedens lavet noget, der lignede varmt, brunt vand, og som smagte lige sådan. Ved et uheld var han kommet til at benævne det kaffe. Nå, kaffebønnerne stammede efter sigende fra omkring 30-årskrigen.

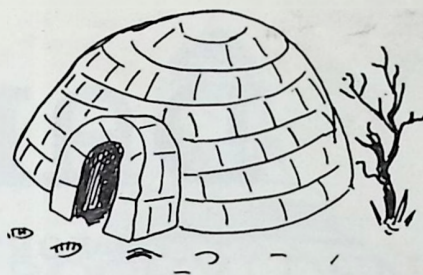
Eftersom Ole var spærret inde, måtte han »sidde pænt« indtil vi fik fodret ham. Det brød, hvortil Ole havde konstrueret dejen, blev godt, — mens Pouls var anderledes. Der fremkom adskillige udmærkede forslag til dets benyttelse. Jeg skal nævne et par af dem: Forsåling af støvler, isolationsmateriale, superlim indeholdende A-, B-, og C-vitaminer, bindemiddel til bygning af snehytter (vi gjorde således vores hytte uforgængelig af vejr og vind ved at indmure et par klatter af det nye »grundstof«) m.m.

Derimod viste det sig, at det desværre ikke egnede sig til raketbrændstof.

Vi troede, at vi havde langt igen, før vi var færdige, men det sidste stykke går hurtigt. Det varede ikke længe, før det store øjeblik kom,

da den sidste blok skulle lægges på. Den var stor og tung, og vi kunne dårligt nå helt op med den. Men det gik godt, den faldt ikke igennem, tværtimod, den var for stor. Da vi slog på den for at få den til at passe styrtede halvdel af den ned indvendig. Da vi ikke hørte nogle skældsord fra Ole, troede vi først, at han havde fået den i hovedet og var blevet kvæstet, og vi skulle lige til at skære os ind til ham for at undsætte ham. Vi havde endnu ikke lavet indgang. Men så steg nogle mærkelige lyde

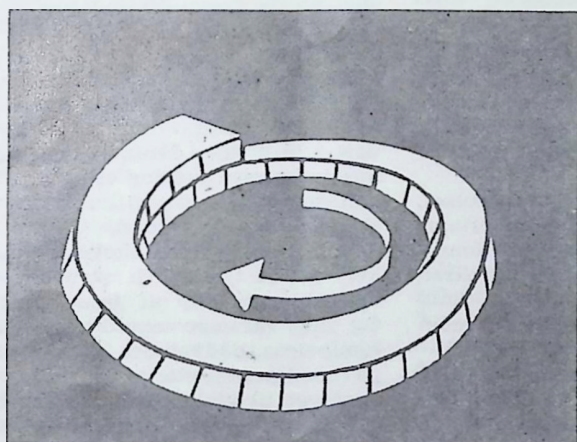

op der indefra, og vi forstod, at han levede endnu. Vi skyndte os derfor at smække en ny blok over hullet,

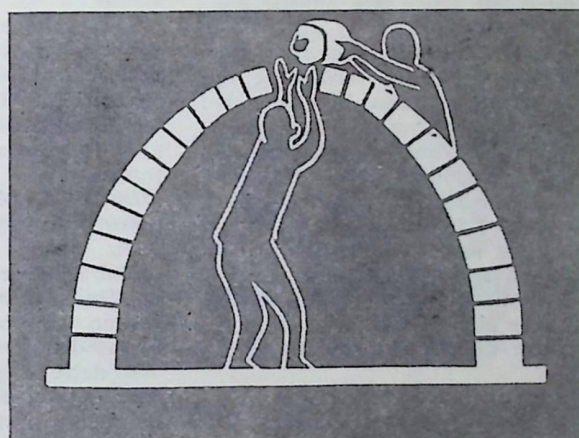
og snart var den færdig. Så kom en lejrspade farende ud gennem siden indefra, og så dukkede Ole frem i dagslyset. Han var drivvåd.

Vi byggede hurtigt en lille overdækket indgang. Vi manglede nu kun at glatte den omhyggeligt af indvendig, hvad der er meget vigtigt, hvis man vil undgå dryp. Da vi ikke skulle opholde os i længere tid i den, undlod vi dette. Vi smed noget hø ind på gulvet og lagde os ind et øjeblik og hvilede ovenpå anstrengelserne, dampende af varme, men ellers godt våde.

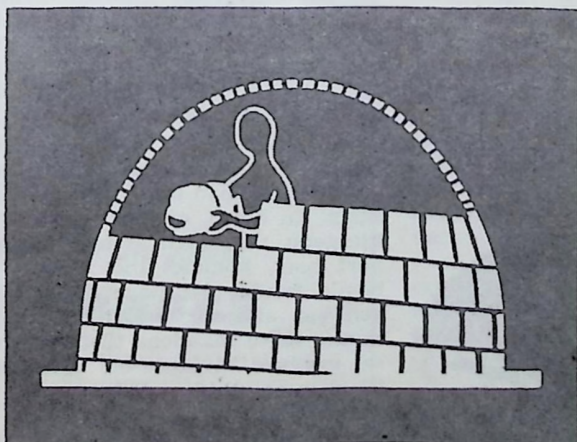
BYG IGLOO

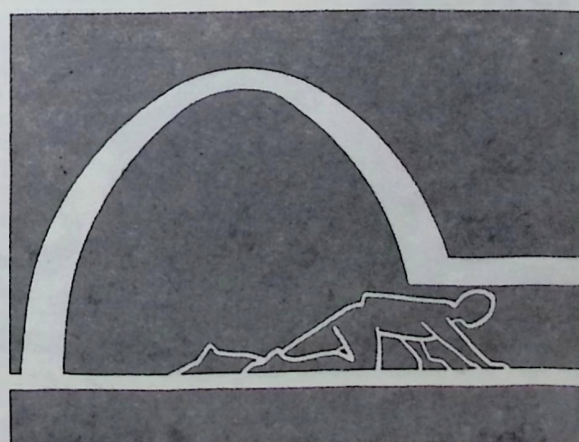
Begynd med at vælge centrum. Tegn derefter en cirkel med 1,5 m som radius. Find helst et sted, hvor sneen er føjet sammen.

Den vanskelige kunst til sidst – anbringelsen af den sidste blok. Gør den hellere for stor end for lille. Bemærk på tegningen, at blokkene bliver mindre oppefter.

Bemærk skruningen – ligesom på en skrue! Skær store blokke ud med spade eller snekniv. Personens højde giver højden på igloo'en.

Indgangen skal ikke være højere, end man må krybe på knæ for at komme ind. Den skal også sikre luftfornylelsen. Stearinlys eller lejrlygte kan bruges til opvarmning.

Manden gjorde holdt på bejrgstien for at se ind gennem hulningen, der lå foran ham. Dalen var indrammet med smukke pinietræer og graner, og de majestætiske bjergskråninger indrammede træerne. En strålende måne skinnede ned i den og skabte billedet af fredelig skønhed, og det var denne stille pragt, der havde fået manden til at stå stille.

I dette øjeblik sprang en hare frem fra pilekrattet nær stien og løb over lysningen. Den standsede midtvejs og begyndte at gnave. Det kunne lille dyr føjede et pust af liv til sceneriet. Men medens manden smilende iagttog det lille dyr, styrtede en sort skygge tværs over dalen henimod haren. Skygge og virkelighed løb sammen, da den store hornede ugles kløer greb fat, og det ramte offers dødsskrig sitrede gennem den stille aften.

Lystigt flagrende, løftede uglen harens krop op fra jorden og fløj til de nærmeste træer. Der satte den sig på en grangren, dens gule øjne skinnede i månelysen, medens den kiggede omkring. Uden yderligere tøven begyndte den sit festmåltid.

Den store fugl var optaget af sit slagteri og lagde ikke mærke til, at en skovmår forsigtigt nærmede sig, skønt manden kunne se den gyldne væsel, da den løb hen ad grenene, der førte til uglens gren. De sidste

DALEN

EN FORTÆLLING OM NATURENS BRUTALITET

Fra THE SCOUT

få meter kastede den sig fremad i forrygende fart, idet den sprang lige mod den umistænksomme ugles strube.

Fuglens kæmpevinger var halvt løftet til flugt, da mårens tænder bed sig fast, så døde vingespidsernes styrke bort. Da det skete, løsnede uglen sine kløer og harens legeme glæde fra grenen og faldt ned på jorden.

Dette fangede dyrets interesse. Måren for letfodet ned af træstammen, tøvede ved foden af denne, og løb så over til stedet, hvor haren lå. Haren var næppe blevet kold endnu, og måren bøjede hovedet for at drikke det dampende blod.

I dette uopmærksomme øjeblik blev dets skæbne beseglet. En katte lignende form skød frem fra den nærliggende enebærtkning. For sent vendte måren sig for at søge ly i træerne. Den kanadiske løse kæmpekløer faldt ned på dens krop, og skønt den store mår gjorde en

voldsom anstrengelse for at tilbage-slå angrebet, slækkedes dødsgræbet ikke. En knogle knagede, og mårens snerren døde hen. Så kastede lossen måren tilside og gav sig ivrigt i lag med haren.

Noget bevægede sig i dalens fjerneste ende, som tiltrak sig mandens blik. Han fandt ud af, at det var den grå-brune dähind, der nærmede sig, men det tog et øjeblik, da den var godt camoufleret af den skyggeagtige baggrund.

Det unge dyr stod akavet og usikkert på de tynde ben, som om den lige var stået op af fødselssengen. Og det var nærværelsen af dette hjælpeløse dådyr, der havde krav på hendes beskyttelse, der fik moderdyret til at løbe tværs over lysningen mod lossen, en mulig dræber af hendes unge.

Hendes hurtige løb var lydløs bag katten og ved det sidste spring, løftede hun sig i vejret og lod hovene falde tungt ned. Lossen faldt fladt til jorden. Den prøvede at krybe bort, men dådyret, der peb af vrede, slog igen til med hovene, indtil katten lå modstandsløs og stille.

Så vendte dyret sig for at gå tilbage til sin unge, og manden følte en gysen, da han hørte dyrets angsts-krig. En bjørn, en kæmpebjørn fra bjergene, var, uden at nogen havde hørt ham, kommet ind i dalen og havde fundet det unge dådyr. Ungen var allerede død, bjørnen, der kunne lugte mandens tilstedeværelse, var ved at bære sit bytte bort til et mere afsides sted.

Skælvende af skræk, men ledet af et stærkere instinkt, kastede dådyret sig gennem dalen lige mod kæmpeuhvret. Bjørnen udstødte et grynt og lod ungen falde, parat til

handling. I sidste øjeblik prøvede dædyret at springe til siden, men en af kæmpepoterne ramte hendes hals, og det frygtelige slag kastede hende til jorden. Igen slog poterne til og fuldførte drabet.

Nu var bjørnens blodtørst vakt. Et øjeblik rettede den sig op i fuld højde, svajende idet dens kæmpehoved drejede sig fra side til side. De små svineagtige øjne faldt på manden, og dens svajen standsede. Et skrækkeligt øjeblik varede spændingen. Så — med et brøl, der gjaldede gennem dalen — gik kæmpe-dyret til angreb på sin ældgamle fjende.

Manden svingede sin riffel til kinden. Han tvang sig til at stå stille, skønt han havde den inderligste lyst til at vende sig om og flygte. Våbnet sænkedes mod dyret, så opdagede han, at han ikke kunne se sigtekornet i det flimrende månelys. Hurtigt kiggede han langs løbet og sigtede mod dyrets krop. Han trykkede af. Bjørnen standsede ikke. Manden ladede hurtigt, idet han satte en ny kugle i. Igen fyrede han. Bjørnen kom nærmere. Manden fyrede fire gange, og der var kun én kugle igen. Nu var bjørnen kun få meter borte.

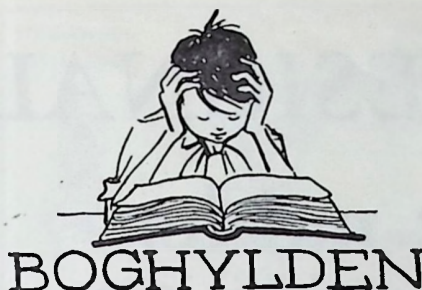
Manden tvang sig til at være rolig, skønt hans fødder længtes efter at styrte af sted, og der syntes at være en hamrende tromme i hans bryst. I det sidste forfærdelige sekund, sigtede han mod bjørnens strube og skød.

I næste øjeblik løb han, og han standsede ikke, før han var kommet gennem den skæbnsvangre dal og nåede den modsatte ende af stien. Så standsede han med smertende lunger og så sig tilbage. Måneskinnet var strålende lyst, og åbenbarede det orgie af død, der nu gjorde stedet uhyggeligt.

Også når det gælder

BØGER

kan det betale sig at købe i
Depotet — korpsets egen for-
retning.

Karen Callisen: Sten i farver.
(Kr. 13,75 — Politikens forlag).

Endnu en gang er der grund til at bedømme serien: Naturen som hobby. Bogen her fortæller om sten og mineraler. På 64 farveplancher gengives 158 mineraler og 109 bjergarter. Farvetavlerne er fremstillet efter farvefotografier og fremtræder meget klare og ægte. Hertil kommer 86 sider med beskrivelse af de afbildede mineraler og bjergarter. En værdifuld bog, som bør findes i tropsbiblioteket. Depotet har den!

Hvem-Hvad-Hvor 1961: (Kr. 8,50 indb. — Politikens Forlag).

Hvem-Hvad-Hvor er kendt over hele landet. Det er den 28. årgang, der foreligger, og den er som sine forgængere en skattet opslagsbog, der giver underholdning og viden for meget mere end de 8,50 kr. Depotet har den!

Rachel Carson: Havet omkring os. (Kr. 29,75 lærredsbind — Forlaget Fremad).

En populær-videnskabelig bog i stort format i Fremads kendte farveillustrerede billedværksserie. Gennem 162 sider fortælles alt om havet, og teksten støttes af værdifulde tegninger og fotografier i farver.

Det er Lisbeth og Torben Wolff, der har oversat bogen. Torben Wolff har tidligere været redaktør af Spejdersnes Magasin og er nu divisionschef. Han er en af vore dygtige oceanologer (et fint ord!), og hans medvirken borger for kvaliteten. Bogen er helt i topklasse.

Fred Dietrich: Fra vikingeskib til jetfly. (Kr. 24,75 kartoneret — Forlaget Fremad).

Også en flot illustreret bog i stort format. 250 farveillustrationer bidrager til, at alle forstår teknikken

i lokomotiver, biler, skibe og jetfly, ligesom man får forklaret, hvordan trafikken er organiseret og sikret til lands, til vands og i luften.

Spejderhistorier — en omnibusbog redigeret af Hans Røpke. (Kr. 12,50 — Carit Andersens forlag).

Det er klart, at en sådan bog måtte komme, og nu foreligger den altså. Der er samlet 21 gode, muntre og fornøjelige spejderhistorier sammen af kendte danske og udenlandske forfattere. Lad os nævne Baden-Powell, Walter Rhoades, Mildred Gordon, A. Chr. Westergaard, Annesofie Hermann, Gunnar Jørgensen, Georg V. Bengtsson og mange andre. Vi anbefaler den gerne, også ikke-spejdere vil med glæde læse bogen. Depotet har den!

Den lille Carusoe.

Sønderborg roverklan har udgivet et nyt oplag af Grænsedivisionsens sangbog »Den lille Carusoe«. Den er et udmærket supplement til Spejdersangbogen, og den kan købes i Depotet for 1,00 kr. Den er prisen værd!

Edwin Tunis: Indianere. (Kr. 29,50 heftet — Hernovs forlag).

På 158 sider i stort format og med 230 tegninger skildres det værktøj, og de våben, klæder og boliger, der benyttes af de forskellige stammer og grupper. Indianernes ceremonier og stammeskikke hører vi også om, kort sagt, vi lever med i indianerens liv, som det formede sig, før den hvide mand satte sin fod på amerikansk jord.

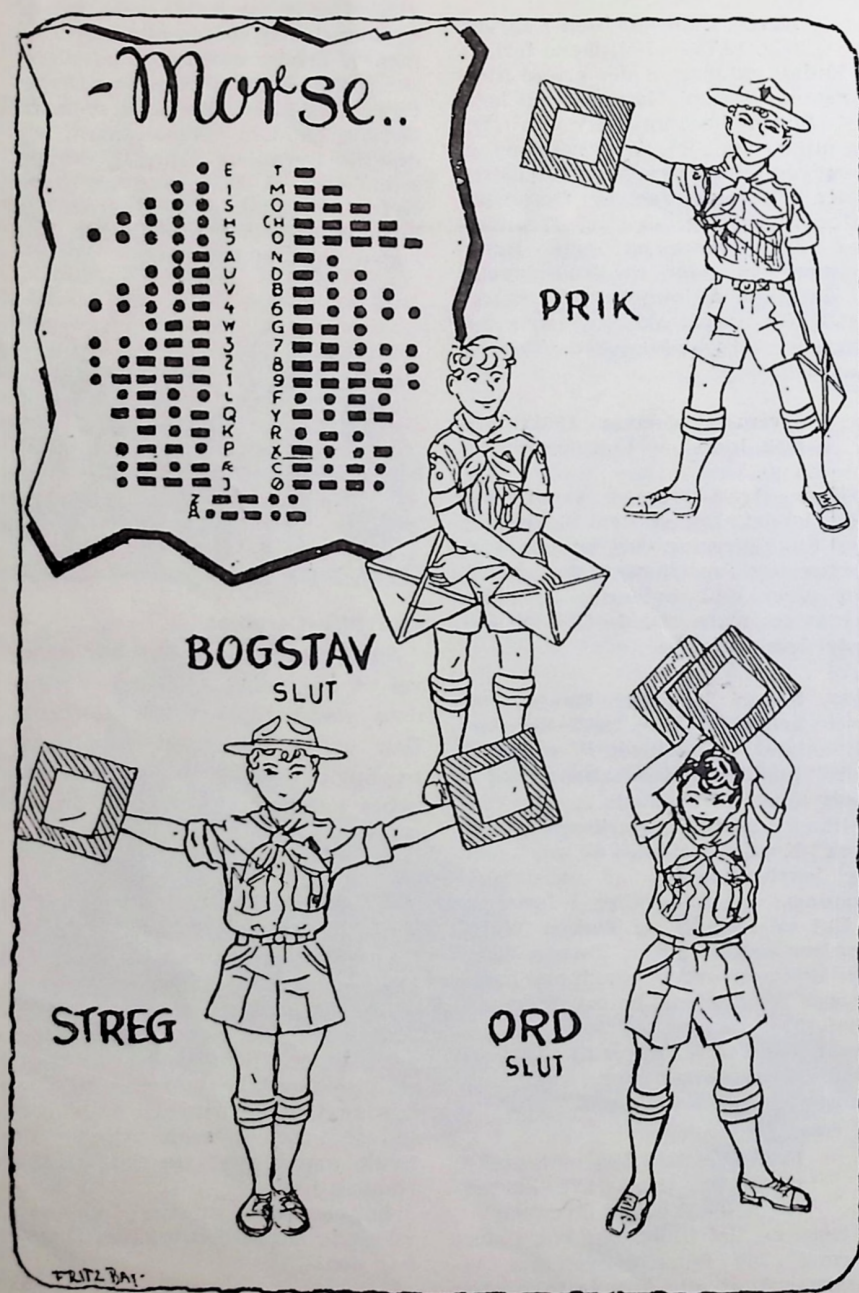
Enhver, der »dyrker indianere«, vil finde bogen fortræffelig. Depotet har den!

Sk.

MORSE SIGNALERING

på flere måder

Tekst: Gamle Ravn

Jeg går ud fra, at du kan morsetegnene på fingrene både forfra og bagfra, selvom du blev vækket midt om natten og skulle stå på ét ben og remse dem op. Men nu kommer der noget, som er lige så svært. Tro endelig ikke, at fordi du næsten er blevet verdensmester i at kunne morsetegnene, så er du også virtuos i signalering. Næh, det er langt fra tilfældet.

Lad os her friske lidt op på signaleringen.

Lyd (-fløjte)

Gør signalerne meget tydelige: En streg skal være lang og kraftig, en prik kort og klar, ja, det synes idiotisk at sige, men ikke desto mindre hører man hveranden spejder puste i fløjten, som om han er bange for, at den siger noget, og det er tit umuligt at kende forskel på lang og kort tone, fordi prikkerne er længere og stregerne kortere, end de må være, bogstaverne flyder over i hinanden o.s.v.

Det er meget godt som øvelse at banke en bestemt takt med foden, f. eks. et bank på hvert andet tik af dit armbåndsur således, at en prik får 1 bank, en streg 3 bank, pause mellem bogstaver 1 bank, pause mellem ord 3 bank.

Lys

For blink med lommelygte gælder i og for sig det samme som for signalering med fløjte: Hold et bestemt, fast tempo med regelmæssige tegn. Hold takten, så tegnene kommer som perler på en snor.

Flag

Morsesystemet kan anvendes både med et og med to flag, og man har nu også set mange troppe, hvor man har forandret flagene til plader.

Morse med 1 flag

Det mest kendte. Vælg den rigtige farve: rødt flag mod lys baggrund (himmel), hvidt mod mørk (skov). Flaget holdes højt oppe lodret næsten over hovedet, og svinges derfra i stor bue til siderne: prik til højre og streg til venstre (når de aflæses, bliver det følgelig prik til venstre og streg til højre). Øv dig nu godt i at få det rigtige sving frem, sådan at flagdugen ikke vikler sig om stangen. Sving i 8-tal. Flaget slås ned midt for dig mellem ord.

Morse med 2 flag

Det har vist sig meget vanskeligt for mange at finde ud af højre og venstre. De kan aldrig huske, om prik er til den ene eller anden side, og som oftest har de heller ikke kunnet lære at svinge flaget, så dugen ikke rullede sig sammen.

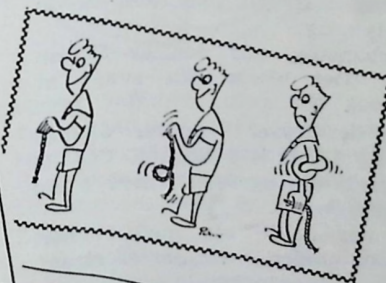
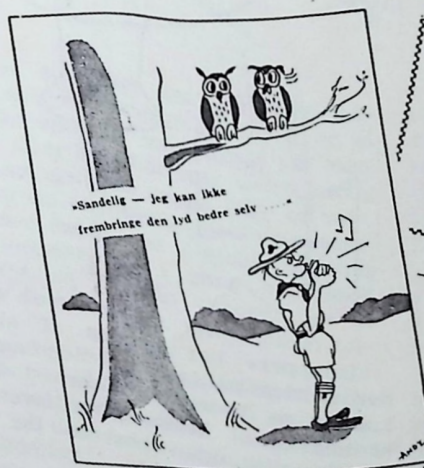
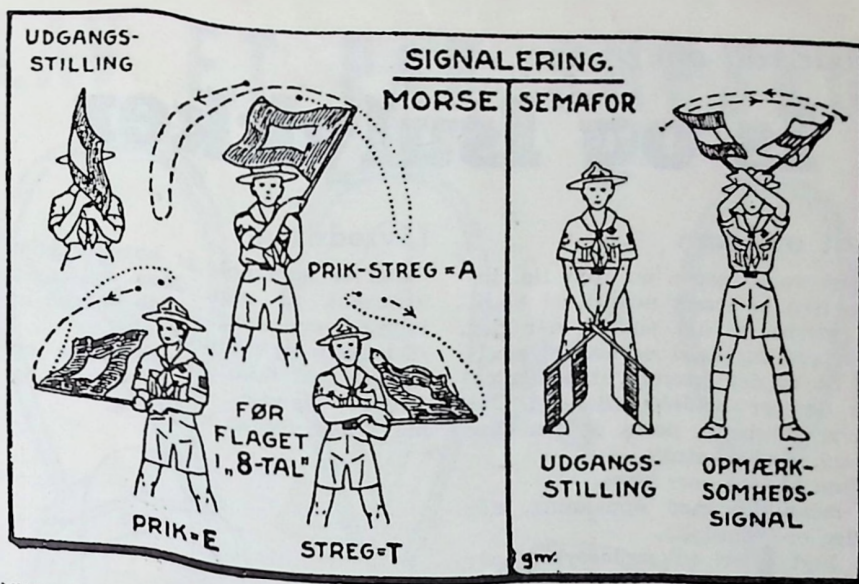
Derfor er der opfundet en ny signalmetode, som selv disse spejdere kan finde ud af: Man bruger begge flagene og laver en prik med et flag alene og streg med to flag. Flagene holdes nede foran benene mellem bogstaverne og føres herfra ud i vandret stilling med strakt arm. Nyt ord laves ved at krydse begge flagene hurtigt over hovedet.

Signalplader

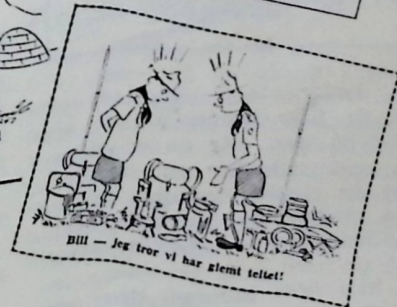
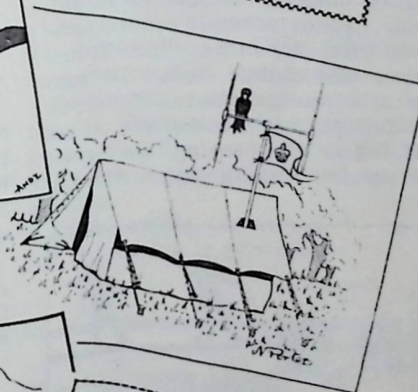
I stedet for morse med 2 flag er der som sagt flere, som har lavet deres flag om til plader. I hvert hjørne af flagdugen er der påsyet et trekantet stk. tøj, så der fremkommer en lille lomme. Af to flader lister laver man et diagonal-kryds ved hjælp af en skrue og møtrik på midten og stikker de fire ender af krydset ned i hver sin »lomme«, så flagdugen spændes ud.

Man fatter så om midten af hvert kryds med hånden og holder de 2 plader ind mod hver sin side af kroppen. Signaleringen foregår ved at strække armen ud vandret og til siden og vende pladen fremad. Såre nemt og såre tydeligt. (Pas på at lave krydset så stort, at flagdugen sidder stramt spændt på).

Sagde jeg,
Gamle Ravn.

SPEJDER-

HUMØR

Is og Isulykker

Lidt om isen

Det varer gerne en rum tid, inden isen er stærk nok til at bære, og værre er det endnu, når den igen ved forårstid er ved at smelte. Da er det sværere at bedømme, om den er holdbar eller ej. Den bliver skrøbelig, porøs og knækker af sol, vind og strøm.

Isen kan på søer bære: et menneske med oppakning, når den er 5 cm tyk, en hest eller en motorcykle, når den er 10 cm tyk, en mindre personbil eller lastvogn, når den er 15 cm tyk, en tung lastvogn, når den er 25 cm tyk, og et jerbanetog, når den er 50 cm tyk. (Det bliver lidt svært at prøve!).

Hvis det fryser 5 grader, dannes omkring 1 cm is i døgnet. Ved 20 graders kulde øges isen med 4 cm pr. dogn.

Du bør holde øje med revner, våger og steder, hvor der er strøm. Revner dannes normalt samme steder år efter år, mens våger fremkommer alle mulige steder. De kan have alle mulige størrelser og er mest farlige, når de dækkes af et tyndt lag is eller snelag. Da er en våge næsten umulig at få øje på.

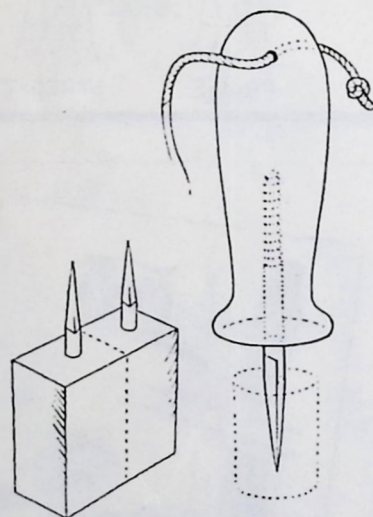
Undgå derfor at gå ud på is på steder, du ikke kender, og gå aldrig ud på isen, når du er alene. Strøm underminerer isen nedefra, og det er næsten umuligt at se. Pas på steder, hvor kloaker, spildevandsledninger og bække løber ud.

Man kan også høre på isen, om den er stærk, men det kræver træning.

Livredning

Det er ikke nok at have et godt kendskab til isen. Man må også kunne svømme og kende brugen af »isdupper« og redningsrebet.

Den, der ikke kan svømme og falder i vandet, bliver nervøs og har svært ved at klare sig.

»Isdupper« bør bruges af alle, der færdes på isen. På tegningen kan du se, hvordan de ser ud. De er nemme at lave og medføres i brystlommen uden besvær. De er en billig livsforsikring.

De fleste patruljer har vel altid redningsreb med, når de er på tur. Også på skøjtetur er det nyttigt at have ved hånden.

Hvis ulykken sker

A. Når du er alene og har isdupper på dig. Du er faldet i, isen er dårlig, og det er koldt:

1. Søg at være rolig og brug din sunde fornuft.
2. Vend dig mod den side, du kom fra (der er isen normalt bedst).
3. Træd vande. Løft armene op over iskanten.
4. Tag isdupperne frem fra brystlommen (der skal de være).

5. Hug dupperne i isen. Svøm med benene, så de ikke glider ind under isen.
6. Fortsæt roligt og besindigt med at bruge benene og isdupperne.
7. Mav dig fremover — til sikker is.
8. Løb til nærmeste varme og gå i seng.

Husk også: Skrig ikke unødvendigt. Du kan selv få brug for alle dine kræfter. Hvis du har rygsækken på, og den begynder at tynge, lad den da glide i vandet.

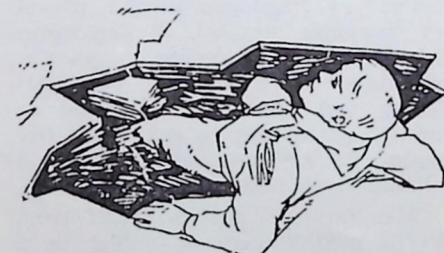
Men: Gå aldrig alene på isen.

B. Du er alene og uden isdupper.

Du prøver at erstatte isdupperne med noget andet. I en sådan situation kan næsten alt bruges: lommekniv (sammenfoldet — ellers skærer du dig), lommespejl, ur, nøgler, kam el. lign. Hvis du på dig selv finder noget sådant og kan bruge det som isdup, går du frem som ovenfor anført.

Hvis ikke, må du:

1. Tage evt. rygsæk af.
2. Læg en arm på iskanten. Træd stadig vande.

3. Læg dig på ryggen og lad den øverste del af kroppen hvile mod iskanten. Prøv at finde støtte for den anden albue.
4. Stræk kroppen bagud. Tag kraftige svømmetag med benene og lad kroppen langsomt glide op. Hjælp til med hænderne så godt som muligt.

5. Bevæg dig frem til sikker is.
 6. Varme og i seng.
- Og igen: Gå aldrig alene på isen!

C. Een er faldet i. Du skal redde og har redningsreb. Isen er dårlig.

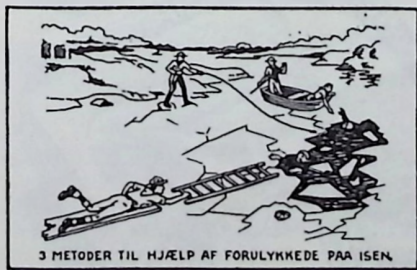
1. Løb ikke frem mod den nødstedte. Hold dig 10—20 m fra den nødstedte. (Det hjælper ingen, at du selv falder i!).
2. Instruér den nødstedte til at svømme med benene.
3. Redningsrebet frem! Husk evt. sidevind.
4. Kast — (du har vel lært at ramme første gang?).
5. Vent til den nødstedte har godt fat.
6. Find støtte med skøjter, isdupper eller andet. Bed den nødstedte hjælpe til ved at svømme med benene.
7. Få ham hurtigt i land til varme og en seng.

Husk: Hvis du ikke orker at trække mere, læg dig ned. Brug evt. isdupper. Flyt dig baglæns.

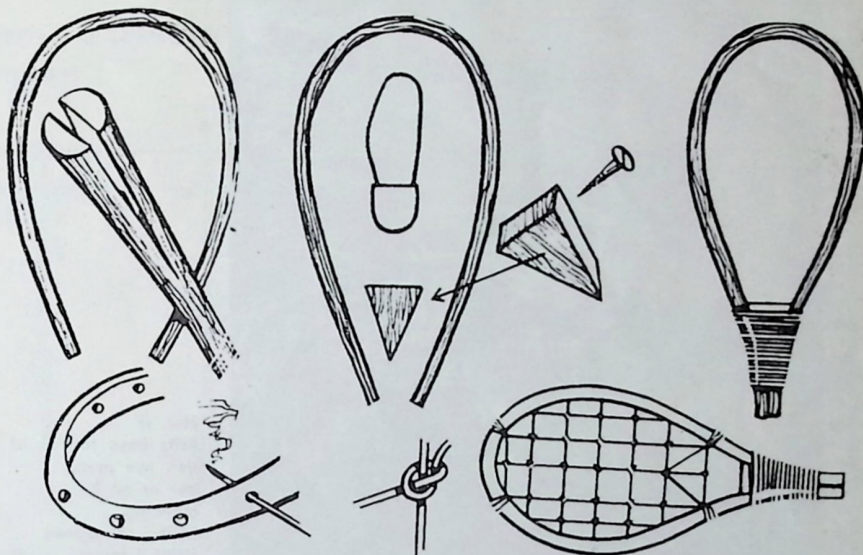
D. Du skal redde og har ingen redningsreb.

Find hurtigst erstatning for redningsrebet. Alt kan næsten bruges: tøjsnor, reb, brædder, stager, slæde, stige o.s.v. — Mens du finder noget brugeligt, instruér du den nødstedte om at bevæge benene. Kast evt. noget til ham, han kan holde sig fast til. (Rygsek f. eks.).

1. Kryb inden for rækkevidde.
2. Stræk dit redskab frem. Lad aldrig en nødstedt tage dig direkte i hånden. Han kan nemt hive dig med ned.
3. Den nødstedte hjælper til med benbevægelser.
4. Kryb forsigtigt tilbage til fast is.
5. Varme og i seng.

LAV ET PAR SNESKO

Når du læser dette, er der måske dyb sne overalt i landet, og så er det sjovt at lave sig et par snesko. Men du skal nok være hurtig i vendingen, så sneen ikke er væk, inden du er færdig med sneskoene. Er der ingen sne i øjeblikket, bør du alligevel gå i gang med sneskoene, så har du chancen for at have dem færdige, inden sneen falder.

Du skal bruge en elastisk træsort til ramme. Ask eller pil vil være god. Du kan evt. flække grenen som vist på den første tegning.

Størrelsen afpasses efter dine støvler. Du ser hvordan på den anden tegning. Rammens ende skal

sures sammen, men for at give bedre støtte placeres en af træudsavet trekant mellem rammens endestykker. Trekanten skrues fast til rammen. Derefter kan surringen finde sted.

Inden fletningen kan begynde, må vi have lavet huller i rammen. Disse kan bores, eller som vist her brydes igennem med en gloende metalspids.

Tegningen viser dig, hvordan fletningen foretages. Sneskoene fastgøres til foden med en binding, efter samme princip som ved en ski-binding.

Forhåbentlig får vi sne — og så må du ud for at prøve dem.

Efterbehandling

Det kan være nødvendigt med kunstigt åndedræt. (Det kan du!). Det kan også blive nødvendigt med en bære. Den laves nemmest ved at ofre en frakke, lægge den reddedes overkrop derpå og trække ham henover isen. Derefter føres han hurtigt til varme, få ham i seng, giv ham tørt tøj, gnid kroppen med håndklæder, evt. varme. Hold ikke op, før den reddede begynder at få farve og føles varm. Måske har du brug for lægehjælp.

Andre gode råd

Gå aldrig alene på isen. — Hvis I er flere, gå da aldrig i klump. Mest sikkert er det at gå i række med 8—10 meters afstand. Lad den tungeste gå foran. — Hvis du bor tæt ved en sø, andedam, mølledam el. lign., sørg da for, at du altid ved, hvor du har reb og stige eller andre hjælpemidler.

Men bær dig altså først og fremmest fornuftigt ad!

Gamle Vildsvin.

FYLD HULLERNE UD

Er jeres patrulje på 7 medlemmer? Ellers bør I gøre en indsats for at komme op på 7, så I kan blive en rigtig levende patrulje. Til det brug kan I benytte jer af vor nye pjece »Ørnepatruljens dagbog«. Din

fører hjælper jer med at skaffe den hjem. Giv den til en god kammerat og inviter ham med til jeres patruljemøde. Måske bliver det din kammerat, der »fylder hullet ud« i jeres patrulje.

»Vokstryk«

Tegning på opvarmet metal- eller glasplade med sort glaskridt kan overføres på papir. Virkningen har litografiets karakter.

»Lak-tryk«

Voks- og glaskridt smeltes op på en varm glas- eller metalplade. Aftryk tages på papir. De forskellige muligheder ved farvernes fordeling og temperatur opdages gennem forsøg med teknikken.

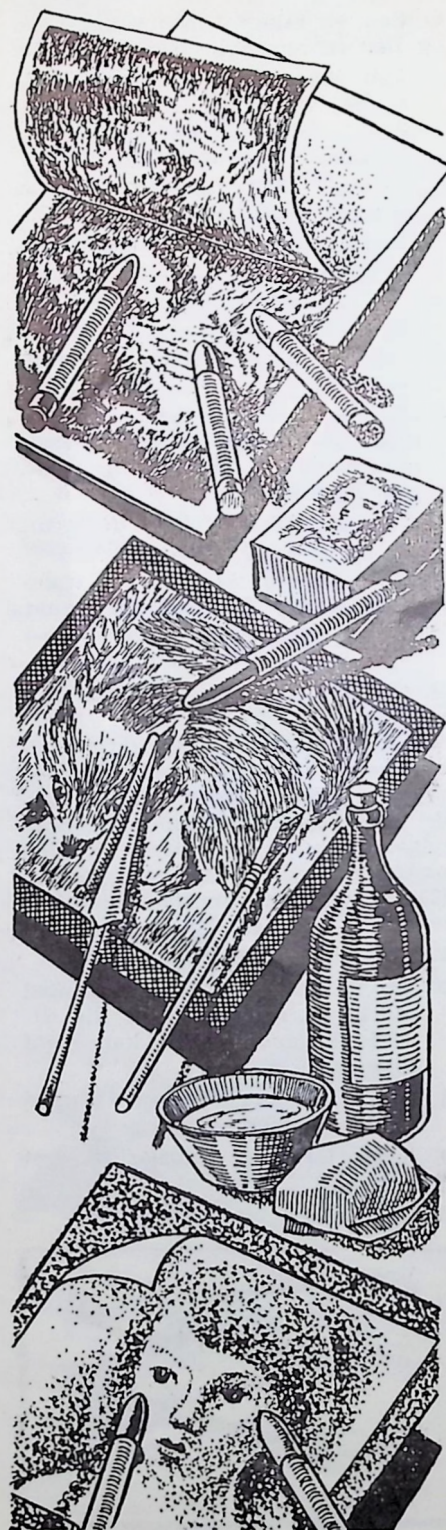
Petroleumsmaleri

Voks- og pastelfarver er opløselige i petroleum. Papiret kan enten først fugtes med petroleum eller farverne bagefter trækkes ud med en vædet klud eller et lille stykke filt.

Tegning på ru underlag

Morsomme virkninger kan opnåes i denne teknik. Prøv f. eks. med sandpapir under et tyndt tegnepapir. Såvel voksstift som pastel og Viking Color kan anvendes.

FARVE-LEG

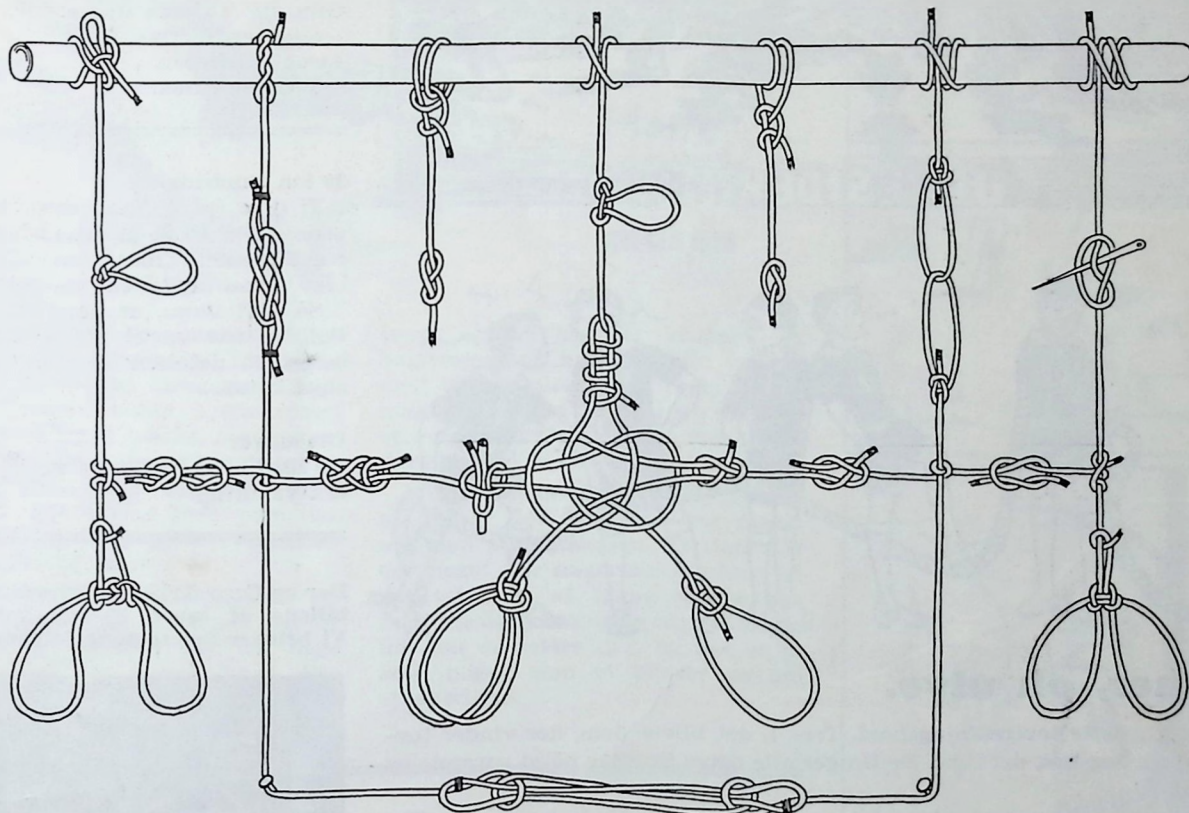
Her er Fritz Bays forside af den nye pjece, der er på 8 sider og trykt i offset med indtil 4 farver. Det er en fin, fin pjece.

Knob-konkurrence

Præmier: 3 spejderøkser — 3 lejrspader

Alle med hylster

Spejdernes Magasin indbyder Alle patruljer til en lille konkurrence: Hvilke knob findes på denne knobs-tavle? Svar til redaktionen senest 1. februar. — Husk: Patruljenavn og PF's adresse.

DEN LYSE SIDE

Kære patruljeførere!

Engang for mange år siden var jeg ude at gå en tur. Så fik jeg øje på en dreng, der kom trækkende med en kalv, eller rettere slæbende, for han havde et forfærdeligt besvær med at få den afsted. Den slog med hovedet, satte alle fire ben skråt fremad, så klovene pløjede en fure i vejens grus. Og

så lige med ét stak den halen i vejret og tog nogle spring, snart til den ene side, snart til den anden, hvorefter den satte fart fremad, så drengen var lige ved at gå på næsen.

— Hvor skal du hen med den stædige fyr? spurgte jeg ham.

— Jeg skal have den over i indhegningen, svarede han og lagde sig næsten vandret for at få dyret med.

Jeg fik ondt af ham og tog fat i tøjret; men heller ikke ved forøgede anstrengelser lykkedes det at få den slæbt ind.

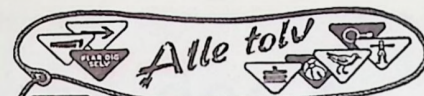
Drengen og jeg enedes nu om at bruge list. Han plukkede en tot frisk græs og holdt hen foran dens hoved, og idet han gik baglæns, lykkedes det ham at få kalven lokket ind gennem leddet til det saf-

tige græs, som den snart efter med synligt velbehag gav sig til at æde løs af.

Drengen lukkede leddet. Så stod han et øjeblik og så på kalven, der syntes at befinde sig godt. »Sådan et fæ!« udbrodt han, »at lave så meget ballade, når den skal have det så godt.«

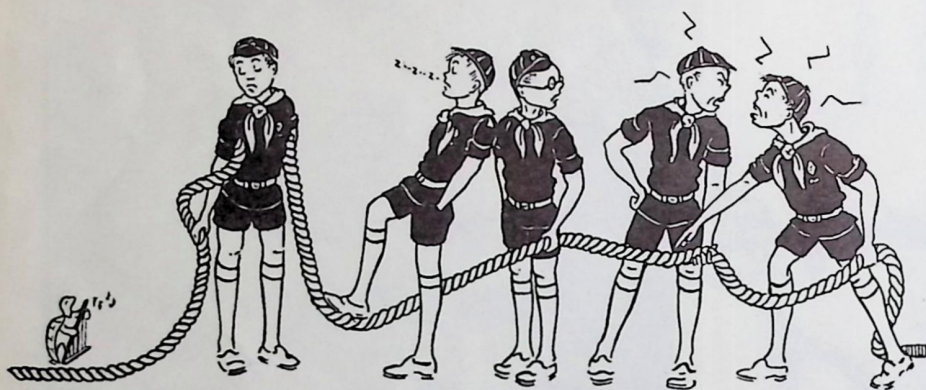
Den historie kommer jeg tit til at tænke på i forbindelse med en patruljeførers arbejde. Det er sikkert omsonst at hale aldrig så meget i spejderne for at tvinge dem til de oplevelser, de kan hente i patrulje og trop. Langt bedre er det at forberede møderne så godt, at de lokkes med ligesom kalven. Mange år senere vil de så forstå værdien af det arbejde, de har været med i.

Pløkken — Juelsminde trop.

Simba, BF Tom Glavind
Rasmussen,
2. Randers flok.

Glip, BF Thomas Reeve,
Gjøgernes flok.
Jacob Thellesen,
6. Odense flok.

Lyt her, oh ulve.

Se her på dette tovtrækningshold. Tror I, det bliver dem, der vinder tovtrækningen. Jeg tror det ikke. De bruger alle deres kræfter på at surmule og skændes.

Nu mener I måske, at jeg overdriver, når jeg siger, at de bruger kræfter på at surmule, kan man det?

Det er i hvert fald meget nemmere at smile, for du bruger 50 muskler, når du surmuler, men kun 20 når du smiler. Derfor, begynd det nye år med et stort ulvesmil og spar på de muskler, som du surmuler med. Ulveflokkene kaldes også den lykkelige familie. Det kan man se på dens glade smil.

Glædelig nytår og god jagt
Lily.

30 km vandring.

Ti ulve fra 2. Sønderbro flok har gennemført en 30 km vandring rundt om Furesøen. Trods øsende regnvejr blev vandringen en vellykket tur.

Så vidt vides, er det første gang flokken har været på 30 km vandring, så det blev samtidig en historisk tur.

Ulvunger

fra Birkholm flok har været på 30 km vandring.

Der er flere flokke, der har indsendt billede af gæve 30-km. vandrere. Vi bringer denne gang følgende:

1. Maribo flok med 18 ulve.

1. Charlottenlund flok med 15 ulve.

1. Brønderslev flok med 19 ulve.

5. Sønderbro flok med 12 ulve.

JUNGLE-DYRENE

tegnet og fortalt af
ESKE OG LILY

Mang Flager- musen

Der er sikkert ikke mange af jer, der har set en flagermus, for dagen igennem sover den hængende i bagbenenes kløer, enten i trækrøner, på lofter eller i mørke murrevner. Først kort før solnedgang kommer den ud for at gå på jagt efter myg. Den ser ikke særlig godt, men den har derimod en særdeles veludviklet hørelse og følesans.

Det mest karakteristiske ved flagermusen er dens flyvehud, der er spændt ud mellem fire af dens fingre. Disse er meget lange. Fra fingrene strækker flyvehuden sig

langs armen hen til kroppen og baglemmet og hale, så kun tærerne med de krumme kløer rager ud af huden. I forhold til kroppen har den et meget stort vingefang, men selve dyret er på størrelse med en mus.

I har i flokken sikkert et billede af Mang. Der står ikke ret meget om ham i junglebogen. Et sted står der noget om flagermusesladder, så det vil sige, at Mang havde den ikke særlig pæne vane at småsladre lidt om de andre dyr, og det er jo ikke noget, som vi bryder os om at efterligne.

Eventyret om

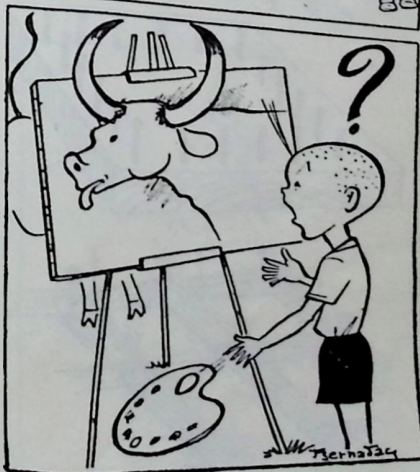
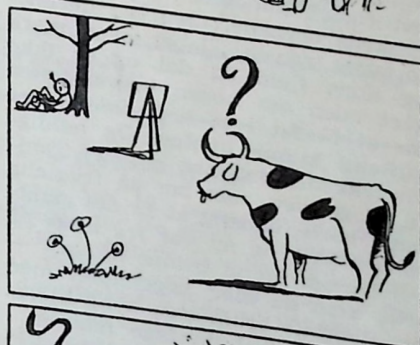
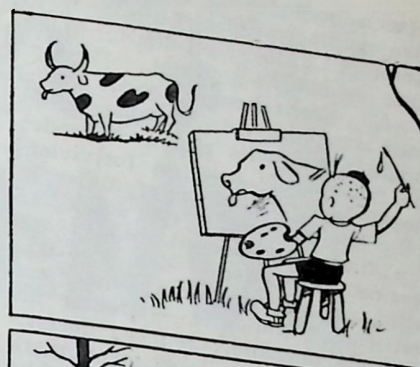
hvordan haren mistede sin hale

Illustreret af THORA LUND

Den gamle bjørn, fjeldkongen, var meget syg. Alle dyr fra skov og fjeld drog til kongsgården for at se til ham. Elg, hjort, mår, ulv, jærv, grævling, ørn, høg, tjur, rype, krage, råge og spurv, ja selv de vævre egerne var kommet til kongsgården, og alle stod de omkring den syges seng. Men ingen kunne hjælpe kong bjørn, og der var vist intet håb om at redde hans liv. Haren var der også, og da han havde set sig om og hilst på de andre, sagde han: »Mikkel ræv er her ikke.« — »Hvad fornoget«, sagde de alle sammen, »er mikkel ræv her ikke?« Og virkeligt, mikkel ræv var der ikke. Så

blev der et voldsomt postyr, og alle skældte ud på ræven for hans mangel på høflighed og velopdragenhed og for hans utroskab mod kongen. — Kong bjørn hørte også, hvad der blev sagt om ræven og blev morderlig gal i hovedet. »Hent mikkel ræv omgående«, brølede han. Længe varede det ikke, før mikkel ræv blev bragt frem for den syge konge. »Nå, hvorfor er du ikke kommet for at se til mig under min sygdom ligesom de andre?« spurgte kong bjørn meget vredt. De stod alle sammen tæt omkring og var meget spændt på, hvorledes det ville gå.

(Læs videre side 16)

Ikke alle har forståelse af kunst — opdager den franske ulveunge.

Haren godtede sig rigtigt over, at den gamle rævepels nu endelig var kommet i knibe. Men den turde ikke lade sig mærke med det.

»Ah, herre konge«, sagde ræven med sin ydmygste stemme og lod nogle tårer trille ned over kinderne, »med dyb sorg og fortvivlelse hørte jeg om eders sygdom, og jeg ville hos en gammel ræv langt herfra finde til eder et middel, som kunne redde eder — det er jo ikke altid, at selv doktoren kender noget rigtigt middel!« — Doktor ulv rynkede brynene. »Jeg har derfor,« fortsatte ræven, »løbet over mark og skov, fjeld og dal og er ikke gået uden om nogen besværlighed for at få fat i et lægemiddel, der virkelig kunne hjælpe. Og heldigvis lykkedes det mig, hos den gamle, kloge ræv, som bor så frygtelig langt borte, endelig at få det gamle rævemiddel, og nu var jeg altså på vej herhen for at bringe hjælp.« — »Nå, kom da med lægemidlet med det samme,« brummede kong bjørn. — »Jo, nu skal du tage marven i harens hale og smøre dig grundigt på halsen med den.« — Haren blev så hvid som en kalket væg, da han hørte det. — »Kap halen af haren og lad mig få marven i en fart,«

brølede bjørnen. Og kongens ordre blev naturligvis udført med det samme.

Skamfuld over at have mistet sin prægtige hale og med blodet dryppende af den lille stump, der blev tilbage, forsøgte haren at snige sig ud af kongsgården. Men ved po-

ten måtte den forbi mikket ræv, som roligt og frækt sad der med sin store og buskede hale og så uskyldig ud.

Og således gik det til, at haren mistede sin hale og ikke mere har nogen. Ja, således beretter sagnet. Nu kan du jo se, om du vil tro på det!

Har du prøvet at arbejde med bast?

FIG. I.

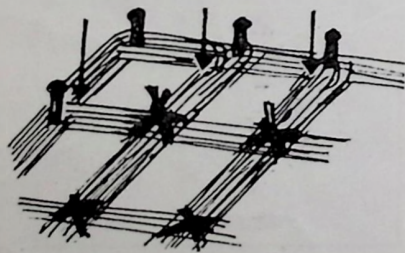
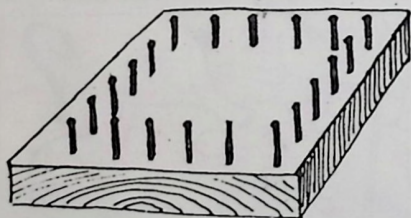

FIG. II.

Har du prøvet at arbejde med bast? Hvis ikke bør du prøve at lave denne varmebriks. Den er beregnet til at sætte varme ting på, f. eks. en kaffekande. Og det er slet ikke svært — prøv blot!

Du tager først et stykke træ i ca. 2 cm's tykkelse og saver det ud, så det er ca. 20 × 20 cm. Derefter

stifter du nogle søm på træstykket, sådan som det fremgår af fig. 1.

Nu gælder det basten. Den surres frem og tilbage mellem sømmene, så det danner en måtte. De ses på fig. 2. Når den er passende i tykkelse, binder du med f. eks. rød bast i krydset, som det fremgår af fig. 2.

Når det er gjort alle steder, klippes måtten løs fra træstykket. Det sker tæt op til sømmene. Nu gælder det blot om at renklippe kanterne, så varmebriksen bliver fin og kvadratisk. Endelig frynses basten op i enderne. Briksen lægges så knuderne vender ned.

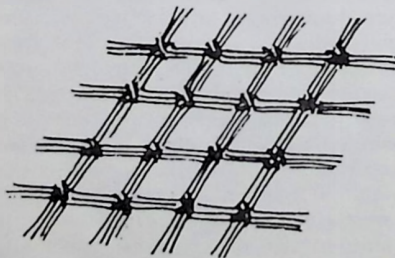
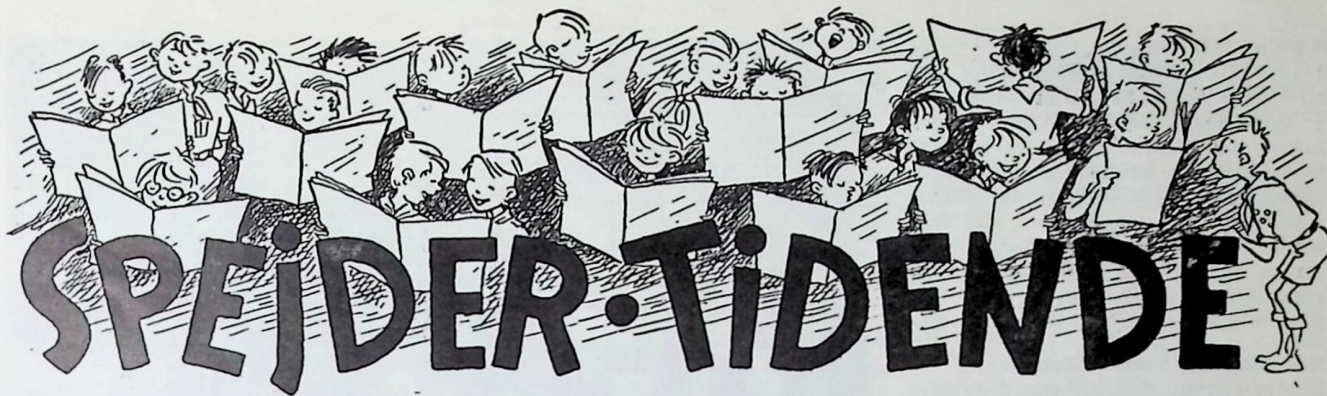

FIG. III.

Har I plads til en ulveunge mere i banden?

SPEJDERNYT FRA NÆR OG FJERN

INTERNATIONALT

Indbydelser til udenlandske spejdere er indtil nu indgået fra:

Argentina: 12.—21. januar 1961 ved Palermo Park i Buenos Aires. Lejraftgift US— 10,00.

Østrig: 27/7—5/8 1961 i Baden nær Wien i anledning af de østrigske spejderes 50-års jubilæum. Lejraftgift US— 14,00. Anmeldelsesfrist 1. marts 1961.

Israel: 30/7—3/8 1961, sted endnu ikke valgt. Lejraftgift US— 9,00.

England: 2/8—11/8 1961 i Warwickshire. 2 patruljer på hver 6 mand er indbudt til gratis at deltage i lejren som de engelske spejderes gæster, alder 13—16 år. Førere må betale en lejraftgift, endnu ikke stipuleret. Der er mulighed for indkvartering før eller efter lejren i private spejderhjem i Warwickshire. Deltagerne må selv betale deres rejseudgifter.

Anmodning om deltagelse i en af ovennævnte lejre — kun fra troppe eller patruljer — må med trops og divisions godkendelse indsendes til korpskontoret, Frydendalsvej 32, København V, inden 1. marts 1961.

7. World Rover Moot afholdes i Australien fra 27/12 1961 — 7/1 1962. Lejren holdes ved Clifford Park, Victoria. Lejraftgift US— 40,00.

Sommerlejr til England.

2. Odense trop drager kommende sommer til Wales, hvor de skal besøge en frændetrop, som de sidste sommer var på lejr sammen med ved Kolding fjord. Der bliver også tid til et ophold i London.

19 ulveunger fra 1. og 2. Korsør flok på 30 km vandring.

Rolfsted trop og flok

under Danehof divisionen så dagens lys den 27. oktober. Vi byder den nye trop og flok velkommen i korpsets rækker.

Estimata ĉefskolto,

Ĉu vi konsentas, ke la skoltoj bezonas komunan lingvon? Mi opinias, ke la ideo de skoltismo ne sukcesas, kiam post longa vojaĝo al Mondo Jamboreo, la skoltoj ne povas paroli kune.

Ivy Myers.

Kan du tyde det? Ellers kan du læse oversættelsen side 19.

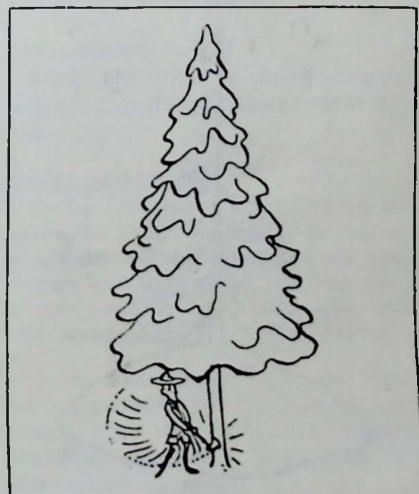
1. Odense trop

kan den 12. januar runde 50-årsdagen for sin start. Den nævnte dag i 1911 stiftede fabrikant Emil Black 1. Odense trop, og dermed var spejderarbejdet i Odense påbegyndt.

Igennem de 50 år har troppen været med til at starte 2., 3. og 5 Odense trop. Troppen har altså været særdeles aktiv. Det tyder antallet af rævehaler og sølvplader på tropsstanderen også på.

Troppen fik sit første troppshus i 1934, men måtte en halv snes år senere flytte, idet grunden blev solgt. Det nye troppshus kom til at ligge i Bolbro, og det blev indviet foråret 1946.

Den 14. januar fejres jubilæet med en stor fest på Fyns Forsamlingshus i Odense. Vi lykønsker med jubilæet.

Sundby division

har fejret sin 15 års fødselsdag ved en stor divisionsfest. Den fandt sted i november måned. Næste store begivenhed i divisionen er nytårsparaden, som holdes søndag den 8. januar på Skolen ved Sundet. Statsminister Viggo Kampmann, der forøvrigt er gammel spejder i vort korps, og som bor i divisionens område, har lovet at holde nytårstalen til divisionens ulve og spejdere.

Københavns Vestre Distrikt

holder søndag den 8. januar nytårsparade i Frederiksberg rådhus.

Christian d. IV's trop

i Hillerød havde et vellykket 50-års jubilæum. Mange gamle spejdere var mødt op til festlighederne. Blandt de mange gaver, troppen modtog i anledning af jubilæet, var der en check på kr. 500 — fra byrådet i Hillerød.

Ny trop i Havnbjerg.

9 drenge fra Havnbjerg samt 7 spejdere fra Nordborg trop udgør de første spejdere i Havnbjerg trop på Als. For at skaffe penge til troppens start, har de allerede haft en papirindsamling, der gav det fine resultat af 12 tons papir. Det er en lovende start for den nye trop, som sikkert inden længe vil tælle endnu flere spejdere.

Troppen har haft den glæde, at boligforeningen Danbo har stillet et lokale til rådighed i en af sine ejendomme.

Til foråret vil der også blive oprettet en ulveflok.

Det er helt sikkert, at de korte bukser gemmes væk på Grønland i vinterhalvåret. Her har vi Anders Olsens trop fra Julianehåb. Troppens medlemmer er alle kostskoleelever på efterskolen i Julianehåb.

Verdensjamboree i 1963.

Den internationale komité har ved sit sidste møde, afholdt i Ottawa, modtaget en invitation fra Grækenland. Det græske spejderkorps tilbød at afholde den 11. verdensjamboree i 1963, og efter de foreløbige planer skal jamboreen afholdes i løbet af juli måned, og beliggenheden bliver i nærheden af Marathon. Denne by ligger ca. 30 km nord-øst for Athen. Så nu ved du altså hvorhen turen skal gå sommeren 1963.

Måske det allerede nu er klogt at spare sammen!

Gram trop

har fejret 15-års fødselsdagsfest med stor tilslutning. Både ulve og spejdere var på scenen og høstede forment stort bifald.

Niels Ebbesens trop og flok samt Svend Trøst flok,

alle fra Randers, har sammen afholdt en vellykket spejderfest.

Særmelding til Skansetroppens patruljer

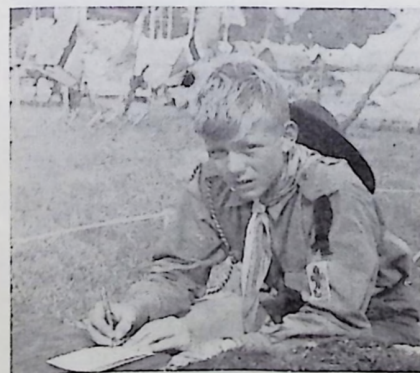
i radioens ønskekoncert afsluttede troppens patruljekonkurrence. Mellem de forskellige hilsner i ønskekoncerten meddelte speakeren: »Og med pladen »Tapre Ørn« hilser store høvding sine krigere. Wilu-walu-

wampapu. Bakkely kl. 18«. Bag dette lå meddelelsen om mødestedet for den sidste og afsluttende dyst i patruljekonkurrencen.

Forud var patruljerne blevet informeret om, at der skulle ske noget lørdag aften, men mødetid og sted skulle man få gennem radioen om tirsdagen under ønskekoncerten.

Naturligvis kunne man ikke være sikker på, at pladen blev spillet, men man havde en nødplan parat, hvis »Tapre Ørn« ikke blev spillet.

Løbet lørdag aften var naturligvis holdt i indianerstil, og ved løbets afslutning fik Panterpatruljen sin velfortjente præmie.

En norsk spejder indfanget af fotografen i den norske jubilæumslejr i færd med at berette hjem om de mange oplevelser i lejren.

Ny trop i Nyborg.

Ved en højtidelighed og stilfuld parade foran Danehofslottet søndag den 13. november oprettedes Erik Glippings trop og flok i Nyborg.

Da Christian IIs trop og flok med 47 spejdere, 4 SM og 48 ulve var blevet langt større end ønskeligt for en spejdetrop, vedtog man at oprette en ny trop og flok for at skaffe plads til den stadige tilgang.

Som »stampersonel« i den nye trop overflyttedes, foruden to førere, 2 SM, 10 spejdere og 18 ulve frivilligt fra Christian IIs trop. — Som et ydre tegn på overflytningen afleveredes de røde tørklæder til trops- og flokfører for Christian II, hvorefter trops- og flokfører for Erik Glipping udleverede de nye gule tørklæder.

Den nye trop har fået egne lokaler, som alle spejderne nu er gået igang med at gøre rigtig »spejdermæssige«.

Friluftsrådet

arrangerer i dagene 17.—26. marts en stor udstilling i Forum i København. Korpset vil være repræsenteret på denne udstilling.

Østerbro division

afholdt sit 50-års jubilæum i Østerbro svømmehal. Det var en helt ny form at afholde jubilæum på, men der var ingen tvivl om, at drengene morede sig. Der var svømmekonkurrencer for både ulve og spejdere, hvor der blev kæmpet bravt om placeringerne. Skovmændene dystede i »luftmadrass-sejlads«, der havde form som stafetløb.

Distriktschefen for det gamle København og Frederiksberg distrikt, Fr. Palm Greisen, holdt festtalen. Palm Greisen har selv gjort de 50 år med i korpsets rækker.

DUE DAVNE TIL ÆRE S S I D E N

A V A N D R I N G E R

- 100 km
Fuglebakken
PF Jørgen Rasmussen
Arne Larsen
Sct. Jørgens trop, Svendborg
Carl Age Jensen
»Rovfuglene«, 1. Ringe trop
Henning Bek
2. Randers trop
PF Otto Lemvig-Hammer
PF Claus Steffen Hansen
90 km
Karl af Riiso trop
PF Niels Chr. Petersen
PA Steen Svendsen
75 km
Christian d. II's trop
PF Svend Hvass
PF Finn Strandgaard Jensen
60 km
1. Glostrup trop
PA Karsten Harpelund
Rudy Sulowitz
Kaj Lykke trop, Bramminge
PF Jens Kirkeskov Olsen
PF Ove Schlosser
Fakse trop
PF Gunnar Beck Jensen
PA Bo Børresen
PA Jens Andersen
PF Torben Andersen
1. Kerteminde trop
PF John Fogtmann
Selver Nordstrøm
4. Godthaab trop
PA Jesper Frederiksen

1. Vinderup trop
PF Niels Jørgen Dalby
PF Bent Nørgaard Nielsen
PA Ole Dybdahl
PA Svend Astrup
SM Kurt Guldback
Virum trop
Benny Christensen
Karsten Høyer
Birger Sand
Richard Newton
Jens P. Christiansen
Michal Loft
Ole Henriksen

V A E B D E R E

5. BY
Kaj Munch
Tors trop
PA Niels Nielsen
13. Odense - Bålets Sønner
PA Bjørn Thelborg
1. Emdrup trop
PA Kay Nielsen
4. Godthaab trop
PF Ove Mikkelsen
PA Jesper Frederiksen

J L D I B O R

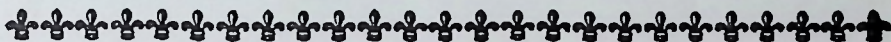
1. Emdrup trop
SM Finn Bjørn Larsen
SM Peter Ludvigsen

1. KL. S P E J D E R E

- Birkholm trop
SM Jørgen Sonne
Fakse trop
PF Per Mygind
PA Keld Byskov Jørgensen
Frie Fugle
PF Finn Jensen
1. Emdrup trop
PF Finn Jespersen
PA Bjarne Schmidt
1. Odense trop
SM Jan Andersen
PF Jens Erik Bjørn
Sorgenfri trop
PF Kaj Diderichsen

R I D D E R E

- Sorgenfri trop
PF Kaj Diderichsen
1. Odense trop
SM Axel Slok
Frie Fugle
PF Finn Jensen
13. Odense - Bålets Sønner
PF Preben Nielsen
PF Søren Jensen
Nærum trop
Steen Ludvigsen
Christian d. II's trop
SM John Skovø
SM Larry Laursen

Ved afslutningen tog divisionen afsked med den afgående divisionschef Otto Høffding, der nu er distriktschef for Østre distrikt, og samtidig blev den nye divisionschef Leif Paltrop budt velkommen.

NY TROP.

Vi byder velkommen til en ny trop i Barrit, der allerede har 23 spejdere fordelt i tre patruljer. Troppen hører under Ejer Bavnehøj divisionen.

Mindst fire duelighedstegn

pr. spejderuniform har 1. Ejby trop sat som mål for alle troppens spejdere pr. 1. januar 1961. Måske også jeres patrulje eller trop skulle sætte sig et sådant mål. Eller skal I op på et endnu større tal? Det frister os til at spørge: Hvilken patrulje har det største antal duelighedstegn? Skriv til Magasinet's redaktion og fortæl hvormange I har. Vi skal bringe de bedste resultater.

Chr. d. 2's trop, Nyborg, havde et usædvanligt arbejds kort til SPEJDERHJÆLPEN fra et af troppens medlemmer. Der stod: »Fanget et stk. mus: 0,25 kr.«

Den tidligere engelske spejderchef, Lord Rowallan, er udnævnt til guvernør af Tasmanien.

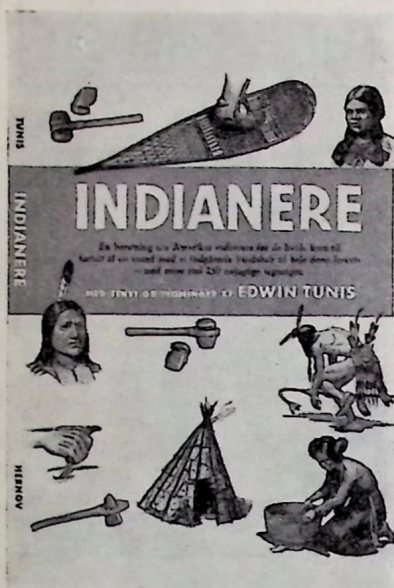
Oversættelse.

Kneb det med at forstå teksten side 17, kan du her læse oversættelsen:

Ærede spejderchef!

Er De klar over, at spejderne behøver et fælles sprog? Jeg mener, at spejdersportens idé ikke vil opnå succes, når man efter en lang rejse til en verdens jamboree ikke kan tale sammen. Ivy Myers.

Er du interesseret i at høre nærmere om ESPERANTO, kan du henvende dig til Esperanto Ligaen. Adressen er: Sejer Holgersen, Ejnarsvej 99, Lyngby.

En beretning om Amerikas indianere før de hvide kom til, fortalt af en mand med et indgående kendskab til hele deres levevis.

Med 230 nøjagtige tegninger af forfatteren Edwin Tunis.

160 sider, format 24 × 32 cm.

hft. 29,50 indb. i hellærred 37,50

Fås kun på Depotet i København.

Årets bedste bog:

ÅRETS GANG I NATUREN
af Torben Wolff er udk. i ny udg.
320 sider, illustr. 7,50

VEN MED NATUREN

64 sider med
mange illustr.
og 16 farve-
plancher med
blomster —
sommerfugle
— billeder m. m.
3,85

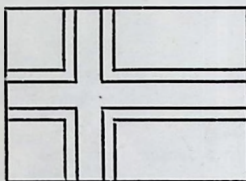
Depotet ønsker godt nytår

og siger tak for året, der gik. Du fik forhåbentlig nogle varer, som du stadig er glad for.

Fik du afleveret bonuskuponen til din fører? — Ellers er det på høje tid! Det er også på høje tid, hvis du skal sikre dig et eksemplar af den nye

SPEJDERNES LOMMEBOG 1961

den har en mængde stof, som du vil blive glad for at have ved hånden i 1961.

Originale norske SKIBUKSER

mørkeblå gabardine 85 % uld 15 % perlon, speciel
slidstærk kvalitet

størr. 68 — 70 — 72 — 74 — 76 cm

55,00 57,00 59,00 61,00 63,00

Originale norske raggsokker 8 — 9 — 10 — 11 — 12

kval. »Janus« 6,25 7,00 7,75 8,75 9,50

Originale norske raggstrømper 12,75 12,75 14,50 14,50

Orig. norske »Janus« striktrøjer m. knapper

grov strikning — lysgrå meleret — voksne 85,00

SKØJTER

Prima Bandy el. Hockeyskøjter

Svenske eller tyske monteret på sorte

boxcalf støvler 75,00—79,00

STØVLER

Prima skistøvler som foto

kraftig juchtenlæder

drengestørr. 71,50—77,00

herrestørr. 82,00—88,00

Det er vel nu, du skal bruge tavlen med 13 forskellige

SPOR I SNE

af rådyr, ræv, grævling, hare m. m. 0,50

Spejdernes Magasin

Red.: Kommune lærer J. B. Skalle Hansen
Huginsvej 2, Bagsværd . Telf. 98 48 27

Spejdersport

Red. Adjunkt Svend Ranvig
Kongebrovej 28, Sorø

Korpskontor

Frydendalsvej 32, København V. Telf. VE 3666

Begges blades ekspedition: Korpskontoret

Kontortid: 8-16. Lørdag 8-12

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

NØRRE FARIMAGSGADE 39 . København K . Telf. PA 4526

Odense:

Klostervej 19
Telf. (09) 11 24 18

Århus:

Frederiksgade 69
Telf. (061) 3 36 13

Aalborg:

Kong Hansgade 1
Telf. (081) 2 83 70

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger